

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῆς ἡμετέρας κοινωνίας βαίνει ἐπὶ τὰ χείρω. Τὸ σωματοφθόρον καὶ ψυχόλεθρον ἠθικὸν κακὸν καὶ τὸ ὑλόφρον πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ὑπεισέδυσσε καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀδιάφθορον θεωρουμένην καὶ οὖσαν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Ἡ νέα γενεά, ἐφ' ἧς ἐστηρίζομεν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν περὶ μέλλοντος αἰσίου καὶ φωτεινοῦ καὶ ἀφ' ἧς ἀπεκδεχόμεθα τὴν δημιουργίαν κοινωνίας συνεχομένης ὑπὸ τῶν σωτηριωδῶν ἀρχῶν τῆς ἀνωμότητος ἡμῶν θρησκείας, ἀνεμπόδιτος καὶ ἀχαλίνωτος φέρεται εἰς τὸ βάραθρον τοῦ ἠθικοῦ ὀλέθρου. Εἰς τοῦτο ὑποβοηθοῦσι καὶ ὠθοῦσι ταύτην ὄχι μόνον αἱ κακαὶ συναστροφαί, ἀλλὰ καὶ τὰ θεάματα καὶ τὰ ἀκροάματα καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἀναγνώσματα, ἅτινα διὰ τοῦ ἀνηθικοῦ καὶ ἐκπεφλισμένου αὐτῶν περιεχομένου δηλητηριάζουσι τὰς εὐγενεῖς ὁμάδας τῆς νεολαίας προορίζουσιν ἀποκόπτουσιν αὐτὰς καὶ ὑποβοηθοῦσι τὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν κτηνωδῶν ὀρέξεων καὶ τάσεων.

Ἐνώπιον τοιαύτης καταστάσεως ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ σχολεῖον ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσι, δι' ὧν διαθέτουσι μέσων νὰ σταματήσωσι τὴν πρόοδον τοῦ κακοῦ καὶ νὰ θεραπεύσωσι τὸ νοσοῦν μέρος τοῦ κοινωνικοῦ ὄργανοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ διὰ διδασκαλίας ἐντόνου ἢ ὀλεθρία ἐπίδρασις, ἣν ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν ψυχῶν τῶν νέων καὶ νεανίδων θεάματα ἀνήθικα, εἰς ἃ διακομφοδεῖται ἡ οἰκογενειακὴ τιμὴ, μυκτηρίζεται ἡ ἀγνότης καὶ ἡ παρθενία καὶ χαρακτηρίζεται ὡς ὀπισθοδρομικότης ἢ ἐντιμότης καὶ ἡ χρηστότης τοῦ ἀτόμου. Ὅφειλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν γονέων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, διότι ἄκοντες πολλάκις γίνονται πρόξενοι τῆς ἠθικῆς διαστροφῆς τῶν τέκνων των, ὀδηγοῦντες αὐτὰ εἰς θέατρα καὶ κινηματογράφους ἠθικῶς ἐπιληψίμους.

Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐξαρθῇ τὸ μέγεθος τῆς εἰς τοὺς νέους προσγινομένης ἠθικῆς διαφθορᾶς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἀντιθρήσκου καὶ ἀνηθικοῦ περιεχομένου, ἢ ἠθικῆς βλάβῃ ἢ ἐκ τοιοῦτων ἀναγνωσμάτων, ἐφ' ὧν ἐντρύφῃ, οὕτως εἰπεῖν, ὁ νέος ἔχει ταῦτα ἐπὶ μακρὸν ἐνώπιόν του, δεόν νὰ παρασταθῇ

δεόντως καὶ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς επικινδυνότης καὶ ἐπιβλαβεστάτη διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Χάρις εἰς τὰ ἀναγνώσματα ταῦτα, δεόν νὰ λεχθῇ, ἡ νεότης μαραίνεται, φθείρεται, ἀποβάλλει τὰ ἰδεώδη, ἅτινα ἐν τῷ παρελθόντι ἐνέπνεον τοὺς μεγαλοουργήσαντας ἡμῶν προγόνους καὶ στερουμένη τοῦ συναισθήματος τῆς ἀλληλεγγύης, τοῦ καρποῦ τούτου τῆς μεγίστης τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν τῆς ἀγάπης, καταστῆ εἰς τὴν ἀπαγοίτευσιν, ἀπότοκοι τῆς ὁποίας αἱ ἀνατρεπτικαὶ ἰδέαι, αἵτινες ἐπ' ἐσχάτων τοσοῦτον ὀλεθρίως διὰ τε τὰ κοινωνικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα τῆδε κακείσε τῆς Ἑλλάδος ἐξεδιλόθησαν.

Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ ἀκριβῶς τοῦ επικρατούμενου ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν τούτων ἰδεῶν κινδύνου καθήκον ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβεβλημένον παντὸς χριστιανοῦ εἶναι νὰ προσπαθῇ ὡπως περιχαρακωθῇ καὶ κατοχυρωθῇ ἡ νεολαία ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ κινδύνου, ὄνπερ γεννωσὶν ἢ καὶ ὑπάρχοντα ἀναρριπίζουσι καὶ ἐνδυναμοῦσα καὶ σταθεροποιοῦσα τὰ ἄσπερνα θεάματα, τὰ ἀπρεπῆ ἀκροάματα καὶ τὰ ἀνήθικα ἀναγνώσματα.

Δ.

ΑΝΤΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΔΥΝΑΜΙΣ

Εἰς Πρῶτος εὐγενὴς εἶχε παρασυρθῆ ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς ἀπιστίας, μὴ γνωρίζων δὲ πόθεν ἔρχεται ποῦ ὑπάγει περιεπάτει μίαν ἡμέραν μελαγχολικῶς καὶ ἀπελπὶς εἰς τι ἐξοχικὸν μέρος. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ τοῦ μυστηριώδους καὶ σιγηλοῦ περιβάλλοντος καὶ μακρῶν τῆς τύρῃς τῶν πόλεων ἤκουσε μικρὸν παιδίον νὰ φάλλῃ. Ἡ ὕμνωδία τοῦ μικροῦ ἐκείνου παιδιοῦ ἦτις ἦτο λιλαν γλυκεῖα καὶ ἐλκυστικὴ τὸν ἔσυρε ἄκοντα πρὸς τὸ παιδίον καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ σταματήσῃ πρὸ τοῦ μικροῦ. Ἀλλὰ πρὸς ἐκπλήξιν του ἀντὶ νὰ ἀτενίσῃ πρόσωπον χαρωπὸν ὡς ἀνέμενε εἶδε δάκρυα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μικροῦ. Τὸ τοιοῦτον κάμνει ἐντύπωσιν καὶ ἐρωτᾷ τὸ παιδίον διατὶ κλαεῖ. Τὸ παιδίον τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι κλαεῖ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν του χαρὰν διότι ἀισθάνεται τὸν ἑαυτὸν του ἐξαιρετικῶς εὐτυχῆ τὴν στιγμὴν ταύτην ποῦ διὰ τῆς ψαλμοῦδίας ἐπικοινωνεῖ πρὸς τὸν ὅσον γλυκὸν Ἰησοῦν. Ἡ εὐτυχία μου ἦδη εἶναι ἀπέραντος καὶ δι' αὐτὸ κλαίω ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Λυτρωτὴν μου τοῦ ἀπῆντησεν. Ἀλλὰ τοιαῦτα συναισθήματα ἦσαν τελειῶς ἀγνωστα εἰς τὸν ἀπιστον ἐκεῖνον καὶ δι' αὐτὸ μετ' ἀπορίας ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ ποῦ εἶναι Ἐκεῖνος ποῦ τοῦ χαρίζεται τοῦ μικροῦ τὴν εὐτυχίαν. Ἀφ' οὗ δὲ ἔλαθε τὴν ἀφελῆ καὶ πλήρη πίστεως ἀπάντησιν «εἰς τοὺς οὐρανοὺς», τὸν ἐρωτᾷ πάλιν πῶς ἀπὸ τὸσον ὀψηλὰ ὁ Χριστὸς δύναται νὰ τὸν βοηθῇ! Τότε τὸ παιδίον τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι

τὸ πῶς δὲν τὸ γνωρίζει, τοῦτο μόνον γνωρίζει ὅτι αἰσθάνεται ἡδὴ ὅτι ὁ εἰς τοὺς οὐρανούς κατοικῶν Ἰησοῦς εὐρίσκειται μυστηριωδῶς εἰς τὴν καρδίαν του καὶ τὸν κλιθεὶς ἀνεκφράστως εὐτυχῆ. Τότε καὶ πάλιν ἐρωτᾷ τὸν μικρὸν μετ' ἀπορίας μὰ εἶναι δυνατόν τὸ τοιοῦτον νὰ συμβαίῃ; καὶ ὁ μικρὸς κουρασθεὶς ἀπὸ τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀπαντᾷ «μὰ ἄφ' οὗ συμβαίνει»; **Ἄν θέλης δοκίμασον καὶ σὺ κύριε καὶ ἐκ πείρας ὡς περὶ σὺς** καὶ ἐξηκολούθησε νὰ φάλλῃ. Ὁ ἄπιστος σκεπτικὸς ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του ἐν ᾧ ὁ ἦχος τῆς ψαλμωδίας τοῦ μικροῦ ἤρχισε ν' ἀναστατώνῃ τὸν ἐν ἐαυτῷ παλαιὸν ἄνθρωπον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας πρὸς ἐκπλήξιν τοῦ πλήθους ὁ ἄπιστος ἐκεῖνος ἐνεφανίζετο ἐν τῇ κοινῶνι ὡς εἰς ἐκ τῶν ἐνθουσιωδεστέρων ἱεροκηρύκων!

Ἴδού τί δύναται νὰ κάμῃ ἡ ζωσα πίστις ἔστω καὶ ἐνὸς μικροῦ παιδίου! «Ὅτι ἴσως δὲν δύναται νὰ κάμουν χιλιάδες σοφῶν ἱεροκηρύκων! Τί λέγεις μικρὸ μου ἀνγκυῶστα;

ΠΕΡΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

«**Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κεκοπιακότες καὶ πεφορτισμένοι καγῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς.**» (Ματθ.)

Ἐν ἀλλὸ νὰ μεγαλύτερα προνόμια, ἀλλὰ τὰ πολυτιμότερα χαρίσματα, τὰ ὁποῖα ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἔχει διὰ τὰ τέκνα της, εἶναι τὸ νὰ μὴ τὰφίνῃ ἐγκαταλελειμμένα καὶ ἀβοήθητα εἰς τῆς ἁμαρτίας τὴν φοβερὰν καὶ πολλάκις θανατηφόρον ἀσθένειαν, ἀλλὰ νὰ τοὺς προμηθεύῃ στοργικὰ καὶ ἰατρὸν φιλόανθρωπον καὶ φάρμακα ἀποτελεσματικὰ ὅπως δωρεάν. Τὸ πολυτιμον τοῦτο προνόμιον, τὸ μέγα αὐτὸ χάρισμα εἶναι τὸ **εὐσπλαγχνικώτατον Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως**. Εἰς αὐτό, τὸ ἄρρωστον τέκνον τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἁμαρτωλός, εὐρίσκει τὴν ἰατρούαν τῆς ψυχῆς του, καὶ τοῦ σώματός του ἀκόμη πολλάκις, τὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεώς του, τὸ χαμένον θάρρος του καὶ τὴν δύναμιν νάνυψωθῆ ἀπὸ τὸ χῶμα τῆς ἡθικῆς καταπτώσεως, ὅπου ἡ ἁμαρτία τὸν ἐρριψεν, εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τοῦ ἀξιοπρεποῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς εὐγενοῦς ἀρετῆς.

Φαντασθῆτε, ἂν ἡ Ἁγία Ἐκκλησία εἶχε παραδεχθῆ, ὅπως μερικοὶ παλαιοὶ αἰρετικοὶ εἶχον διδάξῃ, νὰ μὴ δέχεται πλέον τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς τοὺς κόλπους της, νὰ μὴ τοῦ χορηγῆ μετάνοιαν, νὰ μὴ τὸν δέχεται εἰς ἐξομολόγησιν, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀποδιώκῃ ὡς τὸν Κάϊν καὶ νὰ τὸν ἀφίνῃ νὰ ἴναι ἐξόριστος εἰς τὴν γῆν «στένων καὶ τρέμων»—νὰ μὴ τὸν συγχωρῆ πλέον, νὰ μὴ θέτῃ πλέον ἐπάνω του καμμίαν εὐλογίαν, μήτε νεκρὸν μὲ τὰς εὐχὰς της νὰ τὸν θάπτῃ—τί φοβερὸν θὰ ἦτο τοῦτο! Ἄλλ' ὄχι! Ἡ Ἐκ-

κλησία, ὡς φιλόστοργος Μήτηρ, δὲν ἀποδιώκει **κανὲν τέκνόν της**· δέχεται καὶ τὸν μεγαλύτερον ἁμαρτωλὸν ἐπιστρέφοντα· ἐναγκαλίζεται καὶ τὸν φοβερώτερον κακοῦργον μετανοοῦντα· ἀπλώνει τὰς μητρικὰς τῆς χεῖρας ἐπάνω εἰς τὸν λαίμῳ καὶ ἐκεῖνου, ὅστις ἔκαμε τὰς πλέον βδελυρὰς ἁμαρτίας, ἀρκεῖ νὰ τὰς ἀποστραφῆ καὶ ὁ ἴδιος καὶ νὰ μετανοήσῃ.

Μέσον πολυτίμιον, ἀληθινά, τὸ χάρισμα αὐτὸ τῆς Ἐκκλησίας· πόσον ἀνεκτίμητον αὐτὸ τὸ προνόμιον διὰ τὰ ἁμαρτωλὰ τέκνα της! Ἡ ἐξομολόγησις βέβαια, τὸ εὐσπλαγχνικώτατον τοῦτο Μυστήριον τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας, εἶναι **ὅτι θειότερον** (ἄξιον ἐνὸς Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τὸ ἐσύστησε) καὶ **ὅτι ἀνθρωπινότερον** (ἀπαραιτήτων δι' ἓνα ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον, ὑποκείμενον πάντοτε εἰς τὴν ἁμαρτίαν). Καὶ ὅμως, πόσον οἱ χριστιανοὶ τοῦ καιροῦ μας ἔχουν παραμελήσῃ καὶ ἔχουν καταφρονήσῃ μάλιστα τὸ σπουδαιότερον καὶ ψυχοφελέστατον τοῦτο Μυστήριον! Ἐν τούτοις πόσα ἡθικὰ νανάγια θὰ ἐπρολαμβάνοντο, πόσα σκάνδαλα θὰ ἔλειπαν ἀπὸ τὸν κόσμον, πόσαι αὐτοκτονίαι καὶ πόσα ἐγκλήματα θὰ ἀπεφεύγοντο, πόσαι οἰκογενεακαὶ ἔριδες καὶ χωρισμοὶ τέκνων καὶ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ πόσα διαζύγια θὰ ἠμποδίζοντο, ἂν ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἐξητεῖτο ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ἐγκαίρως καὶ καταλλήλως, καὶ ἐξησκεῖτο τόσον ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς Κληρικοὺς ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς λαϊκοὺς ὅπως πρέπει καὶ ὅπως ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας προστάζει!

Διὰ τοῦτο εὐλογημένε χριστιανέ, ἡ Ἐκκλησία θέλουσα νὰ σὲ ὀδηγήσῃ πῶς νὰ προσέρχεσαι καλλίτερα εἰς τὸ ἀγιώτατον Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, σοῦ προσφέρει αὐτὰς τὰς συμβουλὰς καὶ ὀδηγίας, αὐτοὺς τοὺς δεκαπέντε κανόνας, τοὺς ὁποῖους πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψιν ὅταν ὑπάγῃς νὰ ἐξομολογηθῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ὁρθ. Χρ. Ἐνώσεως τῶν Νέων Πατρῶν ὅπου εἶναι καὶ τὰ Γραφεῖα τοῦ Περιδικιοῦ μας, 60 Γεροκωστοπούλου 60, λειτουργεῖ ἀπὸ τινος καὶ Βιβλιοπωλεῖον καὶ Χαρτοπωλεῖον τῆς Ἐνώσεως. Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους παραγγελίας διὰ θρησκευτικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία 60, εἰκόνας, Κάρτας κλπ. εἶδη χριστιανικοῦ περιεχομένου ὄχι μόνον διὰ τὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας εἰς τιμὰς ἀσυγγνώστους. Πωλεῖ καὶ τὸ περιοδικὸν κατὰ φυλλάδια καὶ λαμβάνει πᾶσαν παραγγελίαν σχετικὴν μὲ τὸν Σύλλογον καὶ τὸ περιοδικόν. Ἐκτελεῖ τυπογραφικὰς παραγγελίας, δίνει βιβλία καὶ πωλεῖ καὶ σχολικὰ βιβλία.